

Hans Madssønn Stalsberg ca. 1585-1667 i Skedsmo på Romerike. Sagbrukskongen på 1600-tallet.

Av Per Otto Asak

1. Innledning

Det er ennå ingen som helt har klart å løse Hans Madssønns familieforhold. Undertegnede har tidligere gjennomgått flere artikler vedrørende Hans Madssønn. Min intensjon med denne artikkelen er å komme med en ny vurdering som kan føre til en ny konklusjon om Hans Madssønn og hans nærmeste familie.

Jeg mener også at det er viktig å få slektshistorien om Hans Madssønn så riktig som mulig, siden den samme mannen fikk stor betydning for utviklingen av sagbrukene i Sagdalen på Strømmen på 1600-tallet.

2. En kort oversikt om hva som er gjort hittil om dette emnet

At han kom fra det øvre sjikt av bondestanden er ganske sikkert. Han var en av hovedarvingene etter storbonden Anders østre Sørnum¹ i Skedsmo. Om dette tema har flere slektsforskere prøvd å nøste opp en sammenheng. Det startet med Finne Grønns artikkel om «Proprietærene på Stalsberg» i Norsk Slekthistorisk Tidsskrift 1936.

Kort fortalt nevner Finne Grønn at Hans Madssønn var gift med Anne Nilsdatter og at de hadde 2 sønner og 4 døtre. Finne Grønns artikkel blei straks besvart av Johan Garder i hans artikkel om «Lensmann Hans Madsen Stalsberg» utgitt i Romerike ættehistorielags årbok 1939/1940. Garder hevder der at bare 4 av de nevnte barna kan med sikkerhet være barn av Hans Madssønn. Garder skriver også at hans hustru hette Marte Gudbrandsdatter Asak, og ikke Anne Nilsdatter. Garder mener at Hans Madssønn var en av hovedarvingene etter lensmann Anders Sørnum og hans hustru Gjertrud, som det er skifte etter 1614/1615. Garder mener at dette ekteparet døde uten livsarvinger.

Siden har flere prøvd seg, men slektsgåten om Hans Madssønn forble uløst. Inntil Odd Ottesens gjorde en ny vurdering av Hans Madssønns slekt da han skreiv i årboka Romerikstun 1990, samtidig med en ny oppdatering av tidligere artikler om samme emnet². Ottesen finner ut at Anders Åmot/Sørnum kan være far til 4 av arvingene som er nevnt i skiftet etter ham 1615/1616 (se tabell nedenfor).

Han mener enken Gjertrud Sørnum må være mora til alle arvingene etter Anders, inkludert Hans Madssønn Stalsberg. Lene Skovholt hadde funnet en litt annen variant i bygdeboka for Rælingen,

¹ Halvor Haavelmo; Skedsmo, bygdens historie bind 2, side 376. Det er vanskelig å skille brukene østre og vestre Sørnum fra hverandre. Noe av det Haavelmo førte opp under vestre Sørnum skulle hørt til østre Sørnum og vise versa.

² Odd Ottesen, Romerike Historielag årbok bd. XVI 1990 side 237-253

utgitt 1989³. Hun mener at Anders Åmot må være bindeleddet mellom arvingene. Hans Madssønns antatte stefar er nok Anders Sørum. Der framstår Hans Madssønn Stalsberg som en av hovedarvingene sammen med en antatt halvbror, Hans Andersssønn Øvre Åmot og hans brorsønn Kristoffer Bjørnsson⁴.

3. De første årene på Stalsberg

Han er nevnt første gang i kildene 1609 som dreng «Hans Madtzønn» hos Karen Åsmundsdatter⁵. Han skulle da være i begynnelsen av 20-årene. I 1612 skatter han som sagmester på Stalsberg. Da må man regne med at Hans Madssønn hadde fylt 25 år. I 1616 fikk han bygsle Stalsberg mot å betale 90 rdl. i førstebygsel. Han var da nærmere 30 år da han ble etablert som bonde på Stalsberg, noe han var fram til sin død vinteren 1667-1668.

4. Hans Madssønn og de andre arvingene etter Anders Sørum

Enken etter Anders Sørum, Gjertrud, overlater eierparten i Øvre Åmot til Hans Madssønn i 1616. Etter hennes død seinest 1624 arvet sønnene Brynill og Einer Andersssønner resten av hennes eierparter (se tabell 1 nedenfor).

Det er derfor ikke sikkert at Gjertrud er mor til Hans Madssønn Stalsberg. Anders Sørum kan tidligere blitt g.m. enken etter Mads, som bodde på Øvre Åmot i Rælingen. I 1591 og 1593 bor det en Anders på Øvre Åmot, og han er lensmann i Fet og Rælingen. I 1593 har han flyttet til Sørum i Skedsmo, og først da kan vi tro at han ble gift med Gjertrud, som kanskje var enken etter lensmannen i Skedsmo, Alf Sørum, nevnt som lensmann der i 1591⁶.

Av barna som er nevnt som arvinger etter Anders og Gjertrud på Sørum, foreslår undertegnede at det kan være 3 kull. De eldste barna ser ut til å være Hans Madssønn, Bjørn (Andersønn?⁷) og Hans Andersønn, alle født på Øvre Åmot. Den ukjente kona på Åmot kan vel være en Hansdatter, siden Hans blir oppkalt⁸. Bjørn kan vel ha blitt oppkalt etter en Bjørn Åmot, nevnt der 1528. De nevnte barna i de første kullene er sikkert født en gang på 1580-tallet. Mads er borte før 1590, for da hadde Anders overtatt Øvre Åmot i Rælingen. Ottesen mener at sønnen Hans Andersssønn var født mellom 1585 og 1590, og ser ut til å være halvbror til Hans Madssønn. Alt tyder på at enken etter Mads blei atgift Anders (Torgerssønn) fra Årnes, Rælingen. Før hun døde kan hun ha rukket å få sønnene Bjørn og Hans⁹.

³ Skovholt: Bygdehistorie for Rælingen, 1989 side 455

⁴ Akershus len. Lensregnskaper. 1617 Digitalarkivet. Også drøftet av Odd Ottesen op.cit. side 248-9

⁵ Oslo lagtingsprotokoll nr II-VII utg. for Kjeldeskriftfondet av Kjell Kleivane, Oslo 1987

⁶ Segltegninger fra Hyllingene i Norge 1591 og 1610. Norsk Slektshistorisk forening. Anders Åmot og Alv Sørum nevnt som lensmann i hhv. Fet og Skedsmo se side 231.

⁷ Vi har ikke funnet patronymikon til Bjørn. Ut fra opplysningene i skifte etter Anders Sørum ser Bjørn ut til å være fullbror til Hans Andersssønn Åmot.

⁸ Siden Hans er oppkalt to ganger kan vi vel tro at det to bla Hans som er oppkalt, men det er sannsynlig at den ene av de Hans-er er oppkalt etter hennes far.

⁹ Odd Ottesen 1970 op.cit. side 247

I 1593/1594 flytter Anders fra Åmot til Sørum i Skedsmo. Dette bytte må helst bety at Anders var blitt enkemann og hadde blitt gift på ny, trolig med enken etter en Alf Sørum, som nevnes som lensmann i Skedsmo 1591. Med Gjertrud Sørum har Anders fått sønnene Brynill og Einer. Dette var i virkeligheten det 3. kull av barn i denne søskenflokket. Brynill overtok Gjertruds gård Sørum¹⁰ og Einer overtok gården Årnes der Anders kom fra (se tabellen nedenfor).

Oversikt over Anders Sørums gods 1612–1614 og eierne 1618 og 1624.

Alle enheter er omgjort til lispund.

	Anders Sørum 1612-1614	Hans Stalsberg 1618 1624	Hans Åmot 1618 1624	Kristoffer Bjørnsen 1624	Brynild Strøm 1624	Ener Årnes 1624	Torger Asak 1624
Stalsberg, Skedsmo	4	15*	4				
Haneborg, Skedsmo	8						
Åmot (øvre), Fet	40	30 30	10 10				
Årnes, Fet	16					24**	
Hunes, Enebak	7						7
Orderud, Enebak	20	20					
Sand, Hurum	20						
Homle, Nannestad	10				10		
Erpestad, Nannestad	10		10				
Krokfoss, Nannestad	10		10	10			
Ullerud, Aurskog	10		10	10			
Ås, Fet	6						

* = 4+11 ** = 16 ÷ 8

Tabellen etter Ottesen 1990 viser eierpartene etter Anders Sørum. Studerer man denne kan det virke naturlig å finne tre kull av disse arvingene:

- 1: Hans Madssønn.
- 2: Hans Andersønn med brorsønn Kristoffer Bjørnsønn og
- 3: Brynill og Einer Andersønner.

Det er sjølsagt for tidlig å trekke en endelig konklusjon om Hans Madssønns forfedre. Det bør også nevnes at den antatte faren kan være «Mads Mortensen», som i 1577 omtales som fogd på Romerike og bosatt på Refsum i Sørum¹¹. Før 1581 var han fratrådt som fogd, og hvis han er Hans Madssønns far, må han seinere ha bosatt seg på Åmot i Rælingen. Men dette må bli en hypotese, som ennå ikke er bevist.

¹⁰ Brynill Andersønn overtok Østre Sørum som leilending etter sin far, men blei seinere bruker på Store Strøm. Brynill kjøpte en liten part i gården uten bygsel, og som Hans Madssønn seinere fikk kjøpt. Hans Madssønn eide hele Store Strøm i 1647(Skattematrikkelen 1647).

¹¹ Opplyst av Torkel Rønold Bråten, Romerike historielags årbok XVII side 224 fotnote 332.

Et annet viktig dokument som Ottesen trekker fram, er brevet på Åmot i Rælingen 1625¹². Her framkommer det at Hans Andersen Åmot, Brynill Strøm, Kristoffer Hovin, Fet og Torger Asak, Skedsmo har «undt og oppladt» en øyerteig i Rælingsøya, som Einer brukte under Årnes. Jeg slutter meg her til Ottesens konklusjon at Torger Årnes er bestefar til de fire som overlater teigen til Hans Stalsberg. Det er ikke gitt at Torger Årnes er bestefar til Hans Stalsberg.

Hans Andersønn står først av underskriverne, og det tyder på at han er eldste sønn av Anders Åmot/Sørum. Brynill Strøm er vel den samme som Brynill Andersønn vestre Sørum fra 1616¹³. Han er halvbror til Hans, og er representant for det andre kullet til Anders Sørum. De to sistnevnte i brevet 1625 er ikke barna til Anders Sørum, og må være dattersønner av Torger Årnes.

5. Hans Madssønns giftemål

Hans' eneste kjente hustru var Marte Gudbrandsdatter. Garder¹⁴ hevdet i sin artikkel fra 1938 at hun kom fra Asak i Skedsmo. Begrunnelsen var at Hans Madssønn arvet 17 lispund mjøl i Nordre Asak. Denne parten var eid av brukeren Gullik Asak fram til 1630-åra. Det finnes også en Gulbrand Asak på den tiden. Men det ikke påvist noen forbindelse mellom Gullik og Gulbrand på Asak¹⁵.

Hans og Marte har 4 barn som vokste opp og fikk etterkommere:

- 1) Nils Hanssønn f. ca. 1625 g.m. Anne Nilsdatter. Nils døde 1661, skifte 1663 på Stalsberg.
- 2) Maren Hansdatter f. ca. 1630 g.m. Bastian Hanssønn Stabel f.ca 1628. Hun døde ca. 1662 og etterlater en datter. Bastian Hanssønn blei attgift Anne Nilsdatter, enka etter svogeren Nils Hanssønn.
- 3) Morten Hanssønn f. 1632 d. 1669 g.m, Marte Helgesdatter. De overtok odelsgården Øvre Åmot i Rælingen.
- 4) Inger Hansdatter f. ca. 1634 g. 1655 m. enkemann Peder Kristofferssønn Jølsen f. ca. 1610. Gårdbrukere på Jølsen. De etterlater 3 barn.

Det har blitt hevdet tidligere at Hans Madssønn må ha hatt et tidligere ekteskap før han blei g.m. Marte Gulbrandsdatter seinest 1625. Det normale var jo at han skaffet seg familie da han fikk byggle Stalsberg i 1616. Den første som mente det var Finne Grønn i 1936¹⁶. Finne Grønn fremmet da forslag om at han var gift med Anne Nilsdatter, datter til foged Nils Rasmussen og Karen Hansdatter, som nevnes som enke på Stalsberg i 1613.

For å følge opp Finne Grønn sitt forslag vil jeg heller tro at Hans Madssønn giftet seg med enka Karen Hansdatter før 1616. Det kan ha vært mulig at Karen Hansdatter som enke giftet seg med Hans Madssønn, men det forutsetter at Finne Grønn tar feil når han hevdet at Karen Hansdatter blei gift med fogden Simen Madsen på Børgen i Fet. Bygdebokforfatteren Horgen¹⁷ antyder at

¹² Ottesen 1970 op.cit. side 249.

¹³ Ottesen 1970 op.cit. side 247

¹⁴ Johan Garder: Lensmann Hans Madsen Stalsberg. Romerike Ættehistorielags Årbok. Bd. 1, side 84-86.

¹⁵ P O Asak: Folk i Skogsbygda og Asakgrenda i Skedsmo. Upublisert skriv 2016. Skedsmo historielag.

¹⁶ S H Finne Grønn: Proprietærene på Stalsberg. Norsk Slektshistorisk Tidsskrift, bind 5. Oslo 1936

¹⁷ Jan E Horgen: Bygdehistorie for Fet 1985, bind 2, side 121. Horgen bygdehistorie er en sekundærkilde, og der opplyses det at han bl.a. bruker Garders artikler som kilde (se fotnote 3)

Simen Madsen blei gift med Anne Pedersdatter, enka etter forrige fogd på Børgen, Morten Tomessønn, og før det kanskje enka etter fogden Morten Hansen på Børgen. Horgen så i hvert fall bort fra at det kan være Karen Hansdatter, som riktignok var søster til Morten Hansen¹⁸, fogd på Nedre Romerike 1601-1612. Siden verken enken Karen Hansdatter eller Anne Nilsdatter er kildebelagt som gifte med Hans Madssønn blir dette stående som en hypotese, som kan være en forklaring på at Hans Madssønn fikk bygsle Stalsberg 1616.

I begge tilfeller ville det vært naturlig at Hans Stalsberg kalte sin eldste sønn Nils opp etter fogden Nils Rasmussen. Denne Nils er dessverre ikke kildebelagt. Forutsetningen for denne påstanden kan være slik: Hans Madssønn, som far, og Anne Nilsdatter eller Karen Hansdatter, som mor, kan ha fått en sønn, kalt Nils, som døde ung. Da ville Hans Madssønn kalt opp Nils seinere, sjøl om han seinere hadde fått ei ny kone. Dette kan være forklaringen på at deres eldste sønn hette Nils.

Johan Garder gikk imot Finne Grønns konklusjon. Han mente at Hans Stalsberg eneste kone hette Marte Gulbrandsdatter¹⁹. Problemet med Garders innlegg er at Marte ikke får noen barn med Hans Stalsberg før ca. 1625. Det er sannsynlig at Hans Madssønn skaffet seg familie da han fikk bygsle Stalsberg. Derfor er det lite sannsynlig at Hans Madssønn var gift m. Marte Gulbrandsdatter de 10 første årene han bygsla Stalsberg. Det er heller ikke funnet noen kilder med årstall for deres giftemål. Finne Grønns hypotese om at Hans Madssønn først var gift med Anne Nilsdatter kan være en forklaring på at Marte ikke fikk barn med Hans Stalsberg før ca. 1625. Anne Nilsdatter er hittil ikke funnet i kildene, og det er heller ikke nevnt noen arvinger etter Hans Stalsberg som kan dokumentere et tidligere ekteskap. Det betyr ikke at et tidligere ekteskap kan utelukkes slik Garder har gjort det i sin artikkel.

Det finnes enda en hypotese om at han hadde et tidligere ekteskap. Det kommer fra John F. Jacobsen, som skreiv noe om dette i Skytilen 1995²⁰. Jacobsen begrunner dette med at Hans Madssønn ser ut til å arve 1 1/2 fjerding skippund odelsjord etter Guri og Gunner på Vestre Sørums i Skedsmo²¹. Det tilsvarer et datterlodd av arven etter dette paret. Vestre Sørums var jo nabogården til den gården hvor Hans Madsen vokste opp på.

Men vi har ingen opplysninger om henne. Hvis hun blei gift m. Hans Stalsberg fikk hun ingen etterkommere, for ellers ville de blitt nevnt som arvinger etter ham. Det kan vel tenkes at Hans Stalsberg kjøpte hennes part, og blei eier av dette arvegodset, som befinner seg blant hans eiendommer fra ca. 1630. Hans Madssønn bodde på Stalsberg allerede 1612, først som sagmester, og fra 1616 som bygsler av hele Stalsberg.

¹⁸ Finne Grønn: Op.cit. side 160

¹⁹ Johan Garder: Lensmann Hans Madsen Stalsberg. Romerike ættehistorielags årbok 1939-1940 bd. 1 side 84-86

²⁰ John Jacobsen; Guri Sørums gods. Skytilen nr. 1 side 22-24, Romerike Historielag 1995.

²¹ Jacobsen fører Gunner opp på Vestre Sørums, mens Ottesen også fører Anders på Vestre Sørums. Ottesen har vel latt seg forvirre av Haavelmos forbytning av de to like store brukene (se fotnote 2).

6. Hadde Hans Madssønn et lite sidesprang i 1614?

Odd Ottesen hadde som nevnt ovenfor i 1990 en oppdatert artikkel om Hans Madsen og hans slekt. Her nevner Ottesen en hendelse i bøtere registret 1614/1615 at en «Hans Madtzensen» i Skedsmo må betale 4 rd. For «løes leiermall» med Ambjørn Simonsdatter²². Ottesen tror dette var Hans Stalsberg, men på samme tid finnes en Hans Madssønn i Lørenskog, som den gang blei regnet til Skedsmo. Det er vanskelig å skille disse to «Hans Madssønn» fra hverandre i dette tilfelle.²³

Resultatet av leiermålet i 1614 ser ut til bli sagmesteren Simen Kuland, 40 år ifølge manntallet 1664.²⁴ Det kan være mulig at det er den samme Ambjørn Simonsdatter som seinere blei gift med Peder Hammer, som etter drapet på Hans Madssønn i 1622 overtok bruksretten av Nordli²⁵. Hans etterfølger på Hammer, Kristoffer Hammer, er nevnt som vitne i den samme saken. Uansett hvem som var faren til Simen Hanssønn Kuland f. ca. 1614 så var det ganske sikkert at Ambjørn Simonsdatter var moren.

7. Hans Madssønn og litt om sagbruket i Sagdalen²⁶

Det har vært sagbruk i Sagdalen allerede på 1500-tallet. Sagdalen lå sentralt i forhold til tømmertransporten på Glomma og Øyeren. Veien gjennom Lørenskog var den letteste vegen mellom Glomma og Oslo (Christiania etter 1624). Sagdalselva ved Stalsberg lagde nok energi til å drive flere oppgangssager.

De første opplysningene om eierne av Stalsbergsagene var embetsmenn eller Osloborgere. I 1610 står fogden Nils Rasmussen på Stalsberg og Osloborgeren Søren Mogensen som sageiere. De skar 300 tylfter. To år seinere skar enken etter Nils, Karen Hansdatter og Søren Mogensen bare 190 tylfter. Så tallet varierte fra år til år. I 1613 får vi også vite at bønder kan være brukere av saga. En Tjøstel Stalsberg skar da 6 tylfter på Stalsberg sag. På den samme saga er Hans Madssønn oppført som sagmester fra 1612. Han er da oppført som tjenestedreng med full lønn.

Hans Stalsberg betalte overpris for førstebyggselen av Stalsberg i 1616 på hele 90 rdl. For en fullgård var det vanlig med 30 rdl. Det betyr nok at Hans Madssønn alt i 1616 så muligheten for å drive sagbruk ved Sagdalselva som gikk gjennom gårdens eiendom.

²² Ottesen 1970 Op.cit. 1990 side 237.

²³ Olav Foss: Lørenskog, Bondesamfunn og forstad 1958 side 96 og 100. En Hans Li i Lørenskog betalte leiermålsbot som gift mann i 1611 av «ytterste formue» 15 rd. Hans Madssønn fra leiermålsaken i 1614 kan ikke være den samme som Hans Li i 1611 siden Hans Madssønn var nevnt som ungkar. Det behøver likevel ikke være Hans Madssønn på Stalsberg. Det kan være en annen Hans Madssønn på Nordli i Lørenskog som døde etter et slagsmål med Jakob Ellingsrud 1622 (se side 96)

²⁴ Titus Bulche; manntallet 1664. I tillegg henviser jeg til Olav Foss: Lørenskog, gårdshistorie 1960 side 37. Her er Simen Kuland feilaktig ført opp som sønn av Hans Haraldsen Losby. Se ellers P O Asak; Romerike Historielag Årbok 1990 side 217-220.

²⁵ Olav Foss, op.cit. MEN ETTERLYSER PRIMÆRKILDEN TIL DRAPET (Riksarkivet)

²⁶ Halvor Haavelmo; Skedsmo bd.III 1952 side 918-946. Mye er hentet fra bygdeboka, men i tillegg har jeg hentet opplysninger i lensregnskapene fra 1629 og tingboka 1634.

Hans Madssønn var om lag 30 år da han etablerte seg på Stalsberg. I kildene etter 1616 skreiv han seg oftest bare som Hans Stalsberg. Det var helt vanlig blant norske bønder at da de fikk bruksretten til en gård, brukte de gårdens navn som etternavn. Faste slektsnavn, som borgerne brukte, blei meget sjelden brukt av bondestanden.

Siden Stalsberg var blitt delvis krongods etter Gjørvil Fadersdatters gave, nektet Kongen i 1616 sager på kongens grunn. Dette gjaldt også for Stalsberg. Forbudet blei ikke nøye overholdt, for både Søren Mogensen og Hans Stalsberg fortsatte med sagbruksvirksomheten, men i mindre omfang.

Hans Madssønn ønsket å få dette i ordnede forhold. Han søkte, på tross av kongelig forordning, om bevilling for å drive Stalsberg sag. Den 18de april 1619 fikk Hans Madssønn sin bevilling til å drive Stalsberg sag av stattholder av Jens Juel²⁷. Dermed var grunnlaget lagt for videre drift og utvikling av Sagdalen lagt. Søren Mogensen døde 1625, og Hans Stalsberg blei da eneeier av Stalsberg sag.

Osloborgeren Laurits Jensen fikk i 1622 bevilling til å drive sag på Stalsbergs grunn. Denne saga fikk navnet Haugsbro sag og var kommet i gang 1625, året etter at Christiania blei grunnlagt etter Oslos nedbrenning²⁸. Lauris Jensen, skulle en tro, ville tjent mye penger på sagbruket da. Likevel gikk han konkurs, kanskje på grunn av andre forhold. Ved en Herredags dom 14 mai 1634 fikk Hans Madssønn Stalsberg også overta Haugsbro sag.

På hver av de sagene blei det i 1660-åra skåret 8- til 10000 bord årlig (ca. 900 tylfter). Det sier litt om utviklingen av sagbruket i Sagdalen på Hans Madssønns tid.

8. Oppsummering

Hans Madssønn Stalsberg var bondesønn på Øvre Åmot, Rælingen (som den gang tilhørte Fet prestegjeld). Hans mor er ukjent, men bodde på Åmot da hans blei født. Oppkallingen tyder på at hun var en «Hansdatter». Hun blei som enke før 1590 gift med Anders (Torgerssønn) fra Årnes i Rælingen. Familien tilhørte det øvre sjikt av bondestanden i Norge.

Som eldste sønn på Åmot kunne han overtatt farsgården, men valgte i stedet å bli sagbrukskonge på Stalsberg i Skedsmo. Han fikk etter hvert midler til å kjøpe farsgården Åmot. Dermed fikk hans eldste sønn Morten Hanssønn overta gården og ble gårdbruker der. Morten Hanssønn fikk også overta en 1 skpd. malt i Østre Sørums (Hans Madsønns barndomshjem), som han eide ifølge matrikkel 1666. Morten Hanssønn gjorde ikke samme suksess som faren. Han måtte i 1668 pantsette sine eiendommer på grunn av dårlig økonomi (se Skovholt 1989, Bygdehistorie for Rælingen, side 457-458).

Heller ikke på Stalsberg fikk Hans Madsønns etterkommere det lett. Svigersønnen Bastian Hanssønn førte en rekke rettsaker om sagbrukene i Sagdalen. De fleste sakene tapte han. Bastian var død før 1701. Hans andre kone Anne Nilsdatter står da oppført som enke på Stalsberg. Bastians første kone

²⁷ Nedre Romerike tingbok 4 folie 78 a

²⁸ Nedre Romerike tingbok 3 folio 4b

Mari Hansdatter var død allerede 1662, og etterlot seg kun en datter, Anne (se Haavelmo 1952: Skedsmo bygdebok side 942-946).

Hans Madsønn Stalsberg fikk mange etterkommere som bosatte seg på andre gårder i Skedsmo og Fet, og etter flere generasjoner har spredt seg videre til andre bygder i Norge.
